Fragmentarium

gister meus xp̄s quē dilexi quē cog
ui quē confessus sum tm̄ mō i ista
uoce exaudi me. Quia. Lec. viij.
In celo iam sedet qui
de conuēsiōe nos am
monet. Jam iugo fidei col
la gentium subdidit. iam
mundi gl'iam strauit. Jaz
ruinis eius c̄bescentibus
districti sui iudicij ꝓpiquū
denuntiat diē. ⁊ tamē sup
ba mēs nr̄a nō uult hoc spō
te desere. qd̄ q̄ttidie pdit
inuita. Quid ergo fr̄s kmi
quid inel' iudicio dictur̄ i
sumi. qui ab amore p̄sentis
secl'i nec p̄ceptis flectimur
nec uēbeibus emēdamur.
R̷. Uidens crucem andreas ex
clamauit dicēs o crux admirabil'.
o crux inēnarabilis. o crux qui p
totū mundum rutilans. Suscipe di
scipulū xp̄i nō me p̄mittas ērare
sic ouem nō hēntē pastorē. V̷. Obo
na crux que decorē ⁊ pulcritudinē
de mēbris dn̄i suscepisti. Suscipe.
Sed fortassē ali L. ix.
quis tacitus secū co
gitationibꝫ dicat. ad uocem
dn̄icam utrꝫ iste piscator qd
aut quātum dimisit. qui
pene nichil hūit. Sed i hac
re fr̄s kmi. affectū debemꝰ
potius pensare quā censū.
Multū reliquit. qui sibi ni
chil retinuit. Multū reliqt
qui quālibet parū totum
deseruit. Certe nos ⁊ habita
cum amore possidemus. ⁊
ea que minime habemus.
ex desiderio querimus. Multū
ego petrus et andreas dimi
sit. qn̄ utrꝫ hinđ etiā deside
ria dereliquit. Multū dimi
sit qui cum re possessa ⁊ cū
cupiscentie renuntiauit.
Asequētibꝫ ego tanta dimi
sa sunt. quāta a nō cū seque
tibus cū cupisci potuerunt.
Ad laudes ⁊ p hor̄. a'. Sal
ue crux p̄ciosa suscipe discipulum
eius. qui pependit inte magister
meus xp̄s. ps. Dn̄s reg. a'. Be
atus andreas orabat dicēs. dn̄e
rex etne gl'ie suscipe me penden
tem i patibulo. ps. Jubilate. a'.
Andreas xp̄i famulus dignus
dei apl's germanus petri et i passi
ōe socius. ps. Ds̄. ds̄. m̄s. a'. Ma
ximilla xp̄o amabilis tulit corpꝰ

License: public_domain – Cambridge, MA, Harvard University, Houghton Library, MS Typ 301, f. 3v – Breviary
(https://fragmentarium.ms/view/page/F-g5k0/8837/66685)